AZ EURÓPAI PARLAMENT (EU) 2021/1547 ÁLLÁSFOGLALÁSA

(2021. április 29.)

az Európai Unió 2019. évi pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről szóló határozat szerves részét képező megjegyzésekkel, II. szakasz – Európai Tanács és Tanács

AZ EURÓPAI PARLAMENT,

— tekintettel az Európai Unió 2019. évi pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről szóló határozatára, II. szakasz – Európai Tanács és Tanács,

— tekintettel eljárási szabályzata 100. cikkére és V. mellékletére,

— tekintettel az Alkotmányügyi Bizottság véleményére,

— tekintettel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság jelentésére (A9-0056/2021),

A. mivel a mentesítésért felelős hatóság a mentesítési eljárás keretében hangsúlyozni kívánja, hogy különösen fontos az uniós intézmények demokratikus legitimitásának további erősítése az átláthatóság és az elszámoltathatóság javítása, a teljesítményalapú költségvetés-tervezés koncepciójának végrehajtása és az emberi erőforrások megfelelő irányítása révén;

1. üdvözli, hogy a 2019-re vonatkozó éves jelentésében (a továbbiakban: a számvevőszéki jelentés) a Számvevőszék megállapította, hogy az Európai Tanács és a Tanács tekintetében az emberi erőforrásokhoz és a beszerzésekhez kapcsolódóan ellenőrzött területeken nem tártak fel lényeges hiányosságokat;

2. elégedetten nyugtázza, hogy a Számvevőszék ellenőrzési munkája alapján azt a következtetést vonta le, hogy a 2019. december 31-i fordulónappal záruló évet illetően a Tanács igazgatási és egyéb kiadásokkal kapcsolatos kifizetései összességükben lényegi hibától mentesek voltak, és a megvizsgált felügyeleti és kontrollrendszerek eredményesen működtek;

3. általános megjegyzésként sajnálja, hogy a számvevőszéki jelentés „Igazgatás” című 9. fejezetének hatóköre és következtetései meglehetősen korlátozottak, még akkor is, ha a többéves pénzügyi keret „Igazgatás” című 5. fejezete alacsony kockázatúnak minősül; kéri, hogy az említett fejezettel kapcsolatos ellenőrzési munka összpontosítson jobban a Tanács számára nagy jelentőséggel bíró vagy akár kritikus kérdésekre;

Költségvetés és pénzgazdálkodás

4. rámutat arra, hogy a Tanács költségvetése nagyrészt igazgatási jellegű, és jelentős részét a személyzethez, az épületekhez, a bútorzathoz és a berendezésekhez kapcsolódó kiadások, valamint egyéb fenntartási költségek teszik ki; sajnálja, hogy nem vették figyelembe a Parlamentnek az Európai Tanács és a Tanács költségvetésének az átláthatóság miatt külön költségvetésekre választására vonatkozó, régóta megfogalmazott kérését, amely javítaná mindkét intézmény átláthatóságát, és sürgeti a Tanácsot, amint a korábbi években kiadott, mentesítésről szóló állásfoglalásokban ismételten megtette, hogy az átláthatóság és mindkét intézmény elszámoltathatóságának, valamint kiadásaik hatékonyságának javítása érdekében készítsen külön költségvetést az Európai Tanács és a Tanács részére;

5. megállapítja, hogy a Tanács költségvetése 2019-ben összesen 581 895 459 EUR volt (szemben a 2018. évi 572 854 377 EUR-val és a 2017. évi 561 576 000 EUR-val), 92,3%-os globális végrehajtási aránnyal (szemben a 2018. évi 91,9%-os és a 2017. évi 93,8%-os aránnyal); megállapítja, hogy a költségvetés növekedése csökkenő ütemű, mértéke 9 millió EUR volt (2018-ban 11,3 millió EUR, 2017-ben pedig 16,5 millió EUR), ami 1,6%-os növekedésnek felel meg (szemben a 2018. évi 2%-kal és a 2017. évi 3%-kal);

6. emlékeztet arra, hogy a 2018-ról 2019-re átvitt előirányzatok összesen 56 599 584 EUR-t tettek ki, ami 10,7%-os átviteli aránynak felel meg, és főként olyan kategóriákból származik, mint a számítógépes rendszerek (19,5 millió EUR), az épületek (16,0 millió EUR) és a tolmácsolás (11,9 millió EUR); üdvözli a 2019-es átvitelek végrehajtását, ami összesen 49 240 654 EUR kifizetését, azaz 87,7%-os arányt jelent, többek között a számítógépes rendszerekre (18,7 millió EUR), az épületekre (12,5 millió EUR) és a tolmácsolásra (10,4 millió EUR) vonatkozóan;

7. elismeri az átviteli arány kismértékű csökkenését, amely arány 2019 és 2020 között 9,8 % volt (szemben a 2018 és 2019 közötti 10,7 %-os, illetve a 2017 és 2018 közötti 11,5 %-os aránnyal); emlékezteti azonban a Tanácsot, hogy az átvitelek kivételt jelentenek az évenkéntiség elve alól, és azoknak a tényleges szükségleteket kell tükrözniük; felhívja a Tanácsot, hogy fokozza erőfeszítéseit a költségvetés túlbecslésének elkerülése érdekében;

8. elismerését fejezi ki a Tanácsnak a „Küldöttségek utazási költségei" költségvetési sor 100%-os sikeres kötelezettségvállalási és kifizetési arányáért; tudomásul veszi továbbá a „Számítógépes rendszerek" és az „Információ" költségvetési tételek 100%-os kötelezettségvállalási arányát, de rámutat e költségvetési sorok 2020-ra történő átvitelének 35,4%-os, illetve 32,9 %-os arányára;

9. tudomással rendelkezik arról, hogy az „intézményi" és „egyéb" ülések száma 2019-ben 7 668 volt (míg 2010-ben 6 338); megjegyzi, hogy a 2019-ben szervezett ülések teljes száma 2018-hoz képest 0,8%-kal (azaz 65 üléssel) csökkent, mivel az európai választások és az új képviselők megválasztása vagy kinevezése miatt a második félévben csökkent a jogalkotási tevékenység az összes intézménynél;

10. megállapítja, hogy az üléstevékenység csökkenésével összhangban és a tolmácsolási időegység (i-slot) árának 2%-os (2018-hoz képest 10 EUR mértékű) emelkedése ellenére a tolmácsolási költségek 11%-kal csökkentek (62,2 millió EUR, szemben a 2018. évi 70 millió EUR-val), és a költségek 62 480 tolmácsnapra vonatkoztak, ami 13%-os csökkenést jelent 2018-hoz képest;

11. megállapítja, hogy az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* 2019-ben közzétett jogi aktusok száma 1 326 volt (míg 2018-ban 1 210, 2017-ben 1 130, 2010-ben pedig 825); egyetért azzal, hogy a jogi aktusok számának növekedése elsősorban azzal magyarázható, hogy a 2019-es európai választások előtt a lehető legtöbb jogi aktust kellett elfogadni;

12. emlékezteti a Tanácsot arra, hogy a hatásvizsgálatok végzése a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt egyik kulcstényező, valamint azon ígéretére, hogy hatásvizsgálatokat végez a Bizottság javaslataihoz fűzött jelentős módosításaival kapcsolatban; sajnálja, hogy a Tanács eddig egyik módosításával kapcsolatban sem végzett hatásvizsgálatot;

Belső irányítás, belső kontroll, teljesítmény

13. a korszerűsítéssel összefüggésben megállapítja, hogy a Tanács lépéseket tett a hierarchia egyes rétegeinek megszüntetése révén laposabb irányítási struktúra létrehozására, amelynek célja a kommunikáció javítása, a döntéshozatal megkönnyítése és a személyzet mozgásterének növelése az aktákért való felelősség bővítésével; megemlíti, hogy bevezetésre került egy hatékonyan tesztelt humánerőforrás-kezelési informatikai eszköz (SYSPER) és egyéb, a kiküldetések életciklusának kezelésére használt eszközök; nagyra értékeli ezeket a lépéseket, és felhívja a Tanácsot, hogy folytassa ezeket a lépéseket;

14. elismeri, hogy rendelkezésre áll egy olyan belső ellenőrzési keret, amely észszerű bizonyosságot nyújt a célkitűzések elérésével kapcsolatban; üdvözli, hogy a 2019-es év vonatkozásában sem hűtlen kezelésről, sem szabálytalanságokról nem történt említés a belső ellenőr és a Számvevőszék ellenőrzési jelentéseiben, sem pedig az ellenőrző bizottság véleményeiben; megjegyzi továbbá, hogy valamennyi szervezeti egység végzett kockázatkezelést, amelynek során kockázati nyilvántartást vezettek az azonosított kockázatokra, azokat értékelésére, és a kiválasztott kockázatkezelési módszerre vonatkozó információkkal; megjegyzi, hogy 2019-ben nem jelentettek kritikus kockázati szintet, és nem realizálódtak jelentős kockázatok; üdvözli, hogy a 2016 és 2018 között kiadott ajánlások 93%-át végrehajtották, vagy azok végrehajtása folyamatban van;

15. üdvözli a Tanács pénzgazdálkodási és teljesítményi rendszereiben történt fejlesztéseket, például az integrált pénzügyi és tevékenységtervezési projekt 2019. októberi elindítását, amelynek eredménye az éves és többéves költségvetési tervezés integrálása lesz, valamint a pénzügyi tervezés és a költségvetés-végrehajtás közötti kapcsolat megteremtése a tevékenységek szintjén;

16. megjegyzi, hogy a pénzforgalmi helyzet javulásával összefüggésben a számlák kifizetésének átlagos késedelme 2019-ben 19 nap volt, míg a késedelem legfeljebb 30 naptári nap lehet;

17. emlékeztet arra, hogy a fő teljesítménymutatók általánosan elismert eszközök az elért eredményeknek a célkitűzésekhez viszonyított mérésére; felhívja a Tanácsot, hogy vezetői jelentéseiben foglalja össze a legfontosabb fő teljesítménymutatókat és a kapcsolódó eredményeket;

Humánerőforrás

18. megállapítja, hogy a 2019. évi létszámtervben szereplő álláshelyek számát 3 033 álláshelyben határozták meg (szemben a 2018. évi 3 031 álláshellyel és a 2017. évi 3 027 álláshellyel); üdvözli az arra irányuló erőfeszítéseket, hogy észszerűsítsék a szervezeti felépítést 30 AST5-álláshely 30 AD5-álláshellyé történő átalakításával az igazgatás folytatódó korszerűsítésének részeként; általánosságban üdvözli az igazgatás korszerűsítésének folyamatát, amelynek célja a Tanács szervezeti felépítésének minőségi javítása és az erőforrások megfelelő felhasználása;

19. kéri a Tanácsot, hogy készítsen jelentést a HR-eljárások egyszerűsítési és javítási folyamatáról és minden kapcsolódó intézkedésről, például a 2018 őszén végzett személyzeti felmérés nyomon követéséről, a személyzet karrierlehetőségeinek javításáról, a tapasztalatok és ismeretek megosztásának erősítéséről, a modern kommunikációs eszközök előmozdításáról és a pszichoszociális kockázatok további megelőzéséről; ösztönzi a Tanácsot, hogy egészítse ki a meglévő rugalmas munkamegállapodásokat az alkalmazottak lecsatlakozáshoz való jogának védelmével;

20. üdvözli a Tanács Főtitkárságának a fogyatékossággal élő gyakornokokat segítő pozitív cselekvési programját, amely évi 4–6 fizetett szakmai gyakorlatot biztosít igazolt fogyatékossággal rendelkező uniós polgároknak, továbbá üdvözli a Tanácsnak az igényekhez észszerűen alkalmazkodó munkakörnyezetre vonatkozó politikáját is, amely lehetővé teszi a fogyatékossággal élő személyek számára, hogy másokkal egyenlő módon végezhessenek munkát;

21. felhívja a Tanácsot, hogy készítsen jelentést a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó cselekvési tervéről és a Tanácsnál dolgozó, fogyatékossággal élő személyek esélyegyenlőségét biztosító intézkedéseiről, az ezzel kapcsolatban bevezetett eljárásokról és a nők és férfiak közötti egyensúly valamennyi hierarchiai szinten történő megvalósítása érdekében hozott intézkedésekről; felhívja továbbá a Tanácsot, hogy nyújtson tájékoztatást a fogyatékossággal élő személyek arányáról a személyzet körében, valamint a földrajzi egyensúlyról és az egyensúly biztosítása érdekében tett intézkedésekről;

22. emlékeztet a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó tanácsi formáció szükségességéről szóló, 2020. december 17-i parlamenti állásfoglalásra, amelyben arra kérte a nemek közötti egyenlőségért felelős minisztereket és államtitkárokat, hogy hozzanak létre külön intézményi fórumot a nemek közötti egyenlőségnek az Unió stratégiáiba és politikai folyamataiba történő fokozottabb beépítése, valamennyi kapcsolódó politika összehangolása, valamint a nők jogai és a nemek közötti egyenlőség védelmének Unión belüli, interszekcionális megközelítés révén történő harmonizálása érdekében; hangsúlyozza, hogy ez a külön tanácsi formáció kulcsfontosságú szerepet töltene be a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos főbb kérdésekről folytatott tárgyalások akadályainak elhárításában;

23. felhívja a Tanácsot, hogy foglalkozzon a nemek közötti és földrajzi egyensúlyhiányokkal annak érdekében, hogy valamennyi tagállam állampolgárai megfelelő képviselettel rendelkezzenek, többek között vezetői szinten is;

Összeférhetetlenség, zaklatás, visszaélések bejelentése

24. sajnálatosnak tartja, hogy nem kapott több információt a Tanács etikai kultúrájának és normáinak javulásáról, ideértve például a nyilvános etikáról szóló speciális képzést bemutató tematikus weboldal linkjét, az integritással és az etikai értékekkel kapcsolatos elvárásokat meghatározó, valamennyi alkalmazottra kiterjedő magatartási kódexet, az etika témájában gyakran feltett kérdésekre vonatkozó belső iránymutatást vagy a visszaélést bejelentő személyek védelmével kapcsolatos eljárásokat;

25. tudatában van a Tanácsnak az uniós intézmények és szervek – különösen az Európai Tanács, a Bizottság, a Számvevőszék és a tanácsadó bizottságok (a Régiók Bizottsága és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság) – jelölési és kinevezési eljárásaiban játszott kulcsszerepével; határozottan javasolja ezen szerep felülvizsgálatát az Unió által elfogadott etikai elvek, köztük a feddhetetlenség és a méltóság elvének figyelembevételével; emlékeztet a Számvevőszék azon kijelentésére, hogy az etikus magatartás „hozzájárul a hatékonyabb és eredményesebb pénzgazdálkodáshoz és a közbizalom erősödéséhez, ami elengedhetetlen a közpolitikák sikeréhez”, valamint különösen, hogy „az európai uniós intézmények és szervek alkalmazottai és tagjai által tanúsított bármiféle etikátlan magatartás nagymértékben felkelti a köz figyelmét, és csökkenti az Unióba vetett bizalmat”; ezért úgy véli, el kell kerülni, hogy olyan jelölteket nevezzenek ki az uniós intézmények és szervek tagjaiként, akik reputációs kockázatot jelentenek, például akiknek etikátlan magatartása megerősítést nyert az OLAF által vagy az ellenük folyamatban lévő jogi eljárás során;

26. súlyos aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a Tanács többször is olyan jelölteket nevezett ki a Számvevőszék tagjává, akikről a Parlament plenáris ülésén nagy többséggel elfogadott elutasító vélemény született, a jelöltek megfelelő kompetenciáinak és személyes vagy politikai pártatlanságának hiánya miatt;

27. aggályosnak tartja, hogy a Tanács hivatalos honlapján nem talált olyan etikai keretre vonatkozó fejezetet, amely a lehetséges összeférhetetlenségek megelőzésére, azonosítására és elkerülésére vonatkozó szabályokat tartalmaz; felhívja a Tanácsot, hogy e tekintetben igazodjon a többi uniós intézményhez, például az Európai Bíróság honlapjához, amely külön fejezetet szentel az átláthatóságnak; felhívja a Tanácsot, hogy mutasson be egy, az ilyen intézkedések bevezetésére vonatkozó tervet, egyértelműen rögzített határidőkkel;

28. osztja a Számvevőszék aggodalmát a tagállamok tanácsi képviselőinek munkáját szabályozó közös uniós etikai keret hiánya miatt; tekintettel a Számvevőszéknek és az európai ombudsmannak az intézmény etikájának és átláthatóságának fokozására irányuló ismételt kérésére, hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a Tanács – beleértve a Tanácsnál tevékenykedő tagállami képviselőket is – harmonizálja az etikai szabályait és juttassa érvényre a már meglévő etikai szabályokat; emlékeztet a Tanács azon kötelezettségére, hogy foglalkozzon a magas szintű összeférhetetlenségekkel, a forgóajtó-jelenséggel és a lobbizás átláthatóságára vonatkozó szabályokkal;

29. nyomatékosan megismétli a Tanácshoz intézett azon felhívását, hogy hozza összhangba az Európai Tanács elnökének magatartási kódexét a Parlament és a Bizottság magatartási kódexeivel annak érdekében, hogy legyenek az uniós jogalkotáshoz kapcsolódó tevékenységek jóváhagyására vonatkozó érvényes szabályok azt követően, hogy az Európai Tanács elnöke kilépett a Tanácsból;

30. kiemeli, hogy a Tanács Főtitkársága 2020. január 21-én levelet küldött a delegációknak, amelyben tájékoztatást nyújtott a Főtitkárság volt vezető tisztviselői által a szolgálati jogviszony megszűnését követően végzett szakmai tevékenységekről az Európai Unió tisztviselőinek 2019. évi személyzeti szabályzata 16. cikkének harmadik és negyedik bekezdésével, valamint a végrehajtási szabályokkal összhangban;

31. ismét mély aggodalmát fejezi ki a politikai és költségvetési döntéshozatali folyamatokban érintett számos tagállami képviselővel kapcsolatos összeférhetetlenség miatt; megismétli a Parlament Tanácshoz intézett azon erőteljes felhívását, hogy biztosítsa, hogy azok a tagállami képviselők, akik a tulajdonukban lévő vállalkozásokon keresztül közvetlenül részesülnek uniós támogatásokban, ne vegyenek részt a kapcsolódó politikai vagy költségvetési vitákban és szavazásokon; kéri a Tanácsot, hogy tájékoztassa a Parlamentet az összeférhetetlenség elkerülésére hozott szükséges intézkedésekről;

Épületek

32. üdvözli, hogy az Európa épülettel kapcsolatos projektért a belga hatóságoknak fizetendő összeg utolsó részletét 2019-ben fizették ki, mivel 2017-ben nem lehetett aláírni a kapcsolódó végleges adásvételi szerződést; megjegyzi, hogy a 2017-ről 2018-ra határozat útján átvitt 4,1 millió EUR összegű előirányzatot 2018-ban megfelelően lekötötték, de nem fizették ki, és 2019-re vitték át kifizetés céljából;

33. ismételten aggodalmát fejezi ki az új Európa épület építéséről szóló, a médiában megjelent riasztó információk miatt; felszólítja a Tanácsot, hogy alaposan tájékozódjon a fővállalkozóról és az alvállalkozók (a média szerint akár 12 alvállalkozó) teljes láncolatáról, továbbá az alkalmazott munkavállalók munkakörülményeiről, és juttassa el megállapításait a Parlament Költségvetési Ellenőrző Bizottságához;

34. üdvözli, hogy a Tanács erőfeszítéseket tett környezeti lábnyomának csökkentésére valamennyi épületében, amelyek 2016 óta szerepelnek a környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS); üdvözli, hogy 2020 októberében részletes környezetvédelmi nyilatkozatot tettek közzé a 2019-es adatok alapján;

Digitalizáció

35. megjegyzi, hogy 2019-ben a Tanács digitális szolgáltatási osztálya (SMART) széles körű szolgáltatást nyújtott a Tanácsnak, és jelentős beruházások történtek olyan új eszközök kifejlesztése terén, mint a fordításkezelési rendszer, a tájékoztató eszköz, a háromoldalú egyeztetések táblázatainak létrehozására és kezelésére szolgáló táblázatszerkesztő, a jogalkotási szövegek együttműködésen alapuló megszövegezésére és szerkesztésére szolgáló EDiT, az eAgenda és más technikai platformok;

36. ösztönzi a Tanácsot, hogy használjon nyílt forráskódú technológiát annak érdekében, hogy elkerülje a szállítóktól való függést, megőrizze a saját technikai rendszerei feletti ellenőrzést, erősebb biztosítékokat nyújtson a felhasználók magánéletének és adatainak védelmére, valamint növelje a biztonságot és az átláthatóságot a nyilvánosság számára;

37. arra bátorítja a Tanácsot, hogy kövesse az európai adatvédelmi biztos által az uniós intézmények és a Microsoft között 2018-ban aláírt intézményközi licencmegállapodás és végrehajtási szerződés újratárgyalására megfogalmazott ajánlást, hogy elérje a digitális szuverenitást, elkerülje a vevőfogvatartást és az ellenőrzés elmaradását, valamint biztosítsa a személyes adatok védelmét;

Átláthatóság

38. megállapítja, hogy – miután a Tanács jóváhagyta az európai ombudsmannak („az ombudsman”) a tagállamok számára a szponzorálással kapcsolatban nyújtott iránymutatásra vonatkozó ajánlását, továbbá a Parlament Költségvetési Ellenőrző Bizottságának rendszeres emlékeztetői nyomán – a Tanács Főtitkársága 2020. június 29-én megküldte a delegációknak a Tanács elnökségei által a szponzorálással kapcsolatban követendő legjobb gyakorlatra vonatkozó iránymutatás-tervezetet; ismételten hangsúlyozza, hogy összeférhetetlenség veszélyezteti a Tanács és az egész Unió hírnevét;

39. megjegyzi, hogy a tagállamoktól elvárják saját tanácsi elnökségük finanszírozását, és sajnálatosnak tartja, hogy azok kiadásaik egy részét vállalati szponzorálásból fedezik; komoly aggodalmának ad hangot a lehetséges hírnévromlás miatt, amelyet ez a gyakorlat a Tanács és az Unió számára okozhat; sürgeti, hogy az elnökségek kerüljék el, hogy a költségek fedezésére vállalati szponzorálást alkalmazzanak, és e tekintetben kéri a Tanácsot, hogy irányozza elő az elnökségek költségvetésbe való bevonását;

40. arra ösztönzi a Tanácsot, hogy megfelelő tanáccsal lássa el az elnökségeket a szponzorálásra vonatkozó egyértelmű és átlátható szabályok meghatározása során, különös figyelmet fordítva az abból eredő esetleges összeférhetetlenségre, ha a vállalati szektornak kifejezett érdeke fűződik a Tanács által elfogadott határozatokhoz; sürgeti a Tanácsot, hogy haladéktalanul tegyen előrelépést az iránymutatások tekintetében, és különösen gondolkozzon el azon, hogy az iránymutatás jelenleg nem kötelező jellegű;

41. emlékeztet arra, hogy az ombudsman vizsgálatot (OI/2/2017) indított a Tanács 2017-ben végzett jogalkotási munkájának átláthatóságát illetően azzal a céllal, hogy a polgárok könnyebben nyomon követhessék az uniós jogalkotási folyamatot; üdvözli, hogy az ombudsman a közelmúltban pozitívan fogadta a Tanács által az átláthatóság irányába tett új lépéseket, például azt, hogy proaktív módon közzétette a jogszabálytervezetekről folytatott tárgyalások előrehaladásáról szóló jelentéseket, ami teljes mértékben összhangban áll az ombudsman által a vizsgálatai nyomán tett javaslatokkal, valamint az utolsó mentesítési állásfoglalásokban megfogalmazott kérésekkel;

42. emlékeztet arra, hogy az ombudsman OI/2/2017 számú, az Európai Unió Tanácsa előkészítő szerveiben folytatott jogalkotási viták átláthatósága kapcsán végzett stratégiai vizsgálatáról szóló, 2019. január 17-i állásfoglalásában a Parlament túlnyomó többséggel támogatta az ombudsman jogalkotási átláthatóságra vonatkozó javaslatait, és arra kéri a Tanácsot, hogy javítsa tovább a jogalkotás átláthatóságát, különösen a tagállamok álláspontjának rögzítése és közzététele, valamint több háromoldalú egyeztetési dokumentum rendelkezésre bocsátása révén; sürgeti a Tanácsot, hogy fokozza az átláthatóság érdekében tett erőfeszítéseit többek között azáltal, hogy géppel olvasható formátumban közzéteszi a tanácsi munkadokumentumokat; felkéri a Tanácsot, hogy számoljon be a jogalkotás átláthatóságának javítása érdekében tett egyéb intézkedésekről;

43. felhívja a figyelmet az ombudsman 1946/2018/KR számú ügyben hozott határozatára, amelyben az ombudsman arra kérte a Tanács Főtitkárságát, hogy vezessen teljes körű nyilvántartást a lobbisták és az Európai Tanács elnöke vagy kabinetjének tagjai közötti találkozókról; határozottan támogatja az ombudsman azon kijelentését, hogy az elnök kabinetjének tagjai csak az átláthatósági nyilvántartásban szereplő érdekképviselőkkel találkozhatnak, illetve általuk szervezett eseményeken vehetnek részt; aggasztónak tartja, hogy ezt a kijelentést figyelmen kívül hagyták, és kéri, hogy adjanak arra választ az ombudsmannak;

44. örvendetesnek tartja, hogy a három intézmény (a Parlament, a Tanács és a Bizottság) ismételten kifejezte arra irányuló közös törekvését, hogy megállapodást érjenek el egy háromoldalú intézményi átláthatósági nyilvántartásról az érdekképviselőkkel folytatott kapcsolattartás átláthatóságának növelése érdekében; elismerését fejezi ki a Tanácsnak a német elnökség alatt tett pozitív lépéseiért és további eredményeiért, amelyek 2020. december 15-én a kötelező átláthatósági nyilvántartásról szóló politikai megállapodáshoz vezettek, és arra ösztönzi az összes érintett szereplőt, hogy írják alá a Parlament által 2021. április 27-én elfogadott intézményközi megállapodást annak érdekében, hogy a nyilvántartás a Tanács bevonása révén kötelezővé váljon; sürgeti a Tanácsot, hogy terjessze ki a megállapodás hatályát azáltal, hogy a lobbisták számára kötelezővé teszi a nyilvántartásba vételt, amennyiben az aktuális vagy jövendőbeli elnökségek nagykövetével vagy a nagykövetek Állandó Képviselők Bizottságában (Coreper) helyet foglaló helyetteseivel, vagy a Tanács főtitkárával vagy főigazgatóival kívánnak találkozni;

45. megállapítja, hogy hét panaszt nyújtottak be az ombudsmanhoz és egy stratégiai vizsgálatra került sor, és ezek mind az átláthatóságot érintették; megjegyzi, hogy a hét panasz közül kettő esetében az ombudsman úgy vélte, hogy hivatali visszásság történt; megállapítja, hogy egy ügyet lezártak, kettő esetében úgy vélték, hogy azok nem jártak hivatali visszássággal, míg a fennmaradó két panasz továbbra is függőben van; megjegyzi, hogy a vizsgálat során, amely az eurócsoport üléseinek előkészítésében részt vevő szervek átláthatóságára vonatkozott, az ombudsman megállapította, hogy a Tanács lépéseket tett átláthatósági politikájának további javítása érdekében, és úgy határozott, hogy lezárja ezt a stratégiai vizsgálatot;

Kommunikáció

46. egyetért azzal, hogy a Tanács honlapja hozzáférhetőségének javítása, amely a 2018. évi külső ellenőrzési ajánlások részét képezte, 2019-ben prioritást élvezett; a biztató eredmények egyikeként üdvözli, hogy az úgynevezett „szakpolitikai oldalak", amelyek háttér-információkat nyújtanak a Tanácsban tárgyalt főbb kezdeményezésekről és jogszabályokról, a honlap leggyorsabban növekvő részét alkották;

47. üdvözli, hogy a fejlesztések – többek között a fogyatékossággal élő személyek számára is – jobb internetes felhasználói élményt eredményeztek, amelyet a hozzáférhetőségi pontszám mér, és amelynek szintje a 2018 végi 47%-ról 2019 decemberére 67%-ra nőtt; megjegyzi, hogy a fennmaradó ellenőrzési ajánlásokat, amelyek elsősorban a felhasználói élményhez és a tartalom-létrehozási szabványokhoz kapcsolódnak, 2020-ban hajtják végre; kéri a Tanácsot, hogy a későbbiekben számoljon be a mentesítésért felelős hatóságnak az ellenőrzési ajánlások eredményeiről és előrehaladásáról, különösen a fogyatékossággal élő személyek hozzáférését illetően;

48. megjegyzi, hogy a Tanács audiovizuális műsorszolgáltatási infrastruktúráját és gyártási létesítményeit 2019-ben továbbfejlesztették a műveletek hatékonyságának növelése, valamint egy olyan időtálló és jobb ellenállóképességű infrastruktúra biztosítása érdekében, amely képes kezelni a növekvő számú videoközvetítést;

A Tanács szerepe az Európai Ügyészség (EPPO) európai ügyészeinek kinevezésében

49. emlékeztet arra, hogy 2019-ben és 2020-ban a nemzeti előválogató bizottságok megnevezték jelöltjeiket az értékeléshez, és a kiválasztással foglalkozó európai tanácsadó testület tanácskozást folytatott az EPPO-hoz 2020-ban kinevezendő 22 európai ügyész képesítéseiről; emlékeztet arra, hogy az (EU) 2018/1696 végrehajtási határozat ([1]) szerint a kiválasztással foglalkozó európai tanácsadó testület értékeli a jelölteket és a Tanács számára rangsort állít fel, amelyet a Tanács figyelembe vesz;

50. emlékeztet arra, hogy a 2020. július 22-i (EU) 2020/1117 számú végrehajtási határozat ([2]) kimondja, hogy „a Belgium, Bulgária és Portugália által jelölt személyeket illetően a Tanács – az említett jelöltek érdemeinek a Tanács érintett előkészítő szerveiben elvégzett eltérő értékelése alapján – nem követte a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület preferenciájának nem kötelező jellegű sorrendjét";

51. emlékeztet arra, hogy 2020. július 27-én Ausztria, Észtország, Hollandia és Luxemburg nyilatkozatot adott ki, amely kiemeli, hogy „el kell kerülni a kiválasztással foglalkozó nemzeti tanácsadó testületek rangsorai, valamint a kiválasztással foglalkozó európai tanácsadó testület rangsorai közötti versengést, mivel az erodálhatja a kinevezési folyamat európai alkotóelemét";

52. sajnálatosnak tartja, hogy 2020 júliusa és szeptembere között a Tanács a Parlament több, írásbeli választ igénylő kérdésére sem adott megfelelő választ, amelyekben arra kérte a Tanácsot, hogy fejtse ki, miért döntött úgy, hogy nem követi a kiválasztással foglalkozó európai tanácsadó testület ajánlásait, továbbá részletezze, milyen értékelési folyamat alapján jutott arra a döntésre, hogy nem követi a kiválasztással foglalkozó európai tanácsadó testület ajánlásait;

53. rendkívül aggasztónak tartja azon médiahíreket, amelyek szerint a portugál kormány téves információkat szolgáltatott a Tanácsnak a kiválasztással foglalkozó európai tanácsadó testület által második helyre rangsorolt jelölt titulusáról és tapasztalatáról, aminek alapján az érintett jelöltet portugál európai ügyésszé nevezték ki;

54. emlékeztet arra, hogy az európai ügyészeknek függetlennek kell lenniük, és annak gyanúja, hogy egy nemzeti kormány a kiválasztással foglalkozó európai tanácsadó testület ajánlásával ellentétes módon beavatkozott egy jelölt érdekében, súlyosan negatív hatást gyakorolna az Európai Ügyészség mint intézmény hírnevére, feddhetetlenségére és függetlenségére;

A mentesítés megtagadásával kapcsolatos helyzet jelenlegi állása

55. hangsúlyozza a Parlament azon előjogát, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 319. cikke, valamint a költségvetési rendelet és a Parlament eljárási szabályzata vonatkozó rendelkezései értelmében a jelenlegi értelmezéssel és gyakorlattal összhangban gyakorolhassa mentesítési jogkörét, azaz az átláthatóság fenntartása és az uniós adófizetőkkel szembeni demokratikus elszámoltathatóság biztosítása érdekében mentesítést adjon;

56. megállapítja, hogy a Parlament közel húsz év alatt kialakította azt a gyakorlatot, hogy valamennyi uniós intézménynek, szervnek, hivatalnak és ügynökségnek mentesítést ad;

([1]) A Tanács (EU) 2018/1696 végrehajtási határozata (2018. július 13.) az Európai Ügyészség (EPPO) létrehozására vonatkozó megerősített együttműködés bevezetéséről szóló (EU) 2017/1939 rendelet 14. cikkének (3) bekezdésében meghatározott, kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület működési szabályzatáról (HL L 282., 2018.11.12., 8. o.).

([2]) A Tanács (EU) 2020/1117 végrehajtási határozata (2020. július 27.) az Európai Ügyészség európai ügyészeinek kinevezéséről (HL L 244., 2020.7.29., 18. o.).

57. mivel az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlata támogatja az adófizetők és a közvélemény jogát ahhoz, hogy tájékoztatást kapjanak az állami bevételek felhasználásáról;

58. megismétli, hogy a nyílt és átlátható uniós közigazgatás és az Unió pénzügyi érdekeinek védelme egyaránt megköveteli a nyílt és átlátható mentesítési eljárást, amelynek keretében valamennyi uniós intézmény elszámoltatható az általa végrehajtott költségvetésért a költségvetési rendelet 59. cikke alapján;

59. megismétli, hogy javítani kell az intézmények közötti együttműködést a mentesítési eljárás keretében az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, az éves mentesítési eljárás során az Európai Parlament és a Tanács közötti együttműködésről szóló egyetértési megállapodás révén;

60. hangsúlyozza, hogy az Európai Unióról szóló szerződés 13. cikke értelmében az egyes intézmények a Szerződésekben rájuk ruházott hatáskörök határain belül, az azokban meghatározott eljárásokkal, feltételekkel és célkitűzésekkel összhangban járnak el, és az intézmények jóhiszeműen együttműködnek egymással;

61. emlékeztet az eddigi mentesítési eljárások során tapasztalt visszatérő nehézségekre, amelyeket a Tanács együttműködésének hiánya okozott, valamint emlékeztet arra, hogy a Parlament a 2009–2019. évi pénzügyi évekre vonatkozóan megtagadta a mentesítés megadását a Tanács főtitkára számára;

62. hangsúlyozza, hogy a jelenlegi helyzet – amelyben a Parlamentnek csupán arra van lehetősége, hogy megtekintse a Számvevőszék és az európai ombudsman jelentéseit és a Tanács weboldalán szereplő információkat, de nem kap a Tanácstól írásbeli vagy szóbeli választ az éves mentesítési eljárás során – lehetetlenné teszi, hogy a Parlament megalapozott döntést hozzon a mentesítés megadásáról, ami tartósan negatív hatást gyakorol mindkét intézményre, és hiteltelenné teszi a költségvetési gazdálkodás politikai ellenőrzésével kapcsolatos eljárást;

63. hangsúlyozza, hogy e patthelyzet végleges feloldása érdekében ***újra kell indítani*** a tárgyalásokat a Tanáccsal egy kölcsönösen kielégítő megállapodás elérése céljából;

64. megismétli, hogy a Parlament tárgyalócsoportot hozott létre, és a Parlament Költségvetési Ellenőrző Bizottsága 2020. május 25-én levelet küldött a Tanács főtitkárának, amelyben javasolta a tárgyalások megkezdését;

65. továbbra is meg van győződve arról, hogy e kérdésben lehetséges a megállapodás, ezért felhívja a Tanácsot, hogy további késedelem nélkül indítsa újra e tárgyalásokat egy olyan megoldás érdekében, amely tiszteletben tartja a polgárok elszámoltathatósági jogát;

66. megjegyzi, hogy különbséget kell tenni az érintett intézményeknek a mentesítési eljárásokban játszott eltérő szerepe között; hangsúlyozza, hogy a Parlament nem fogadja el, hogy a két intézmény egyenértékű és reciprok szerepet töltsön be a mentesítési eljárásban;

67. a Tanács azon konkrét szerepét illetően, hogy intézményként ajánlásokat tesz a mentesítési eljárással kapcsolatban, megismétli a Tanácshoz intézett azon kérését, hogy tegyen mentesítési ajánlásokat a többi uniós intézményt illetően;

68. elismeri, hogy a folyamatban mutatkozó pozitív tendenciát megszakította a Covid19-járvány; aggodalommal állapítja meg, hogy 2020 őszén a Parlament részéről minden arra irányuló kísérlet kudarcot vallott, hogy előzetes eszmecsere céljából találkozzon a Tanáccsal;

69. rámutat, hogy amíg a felek nem folytatnak tárgyalást egymással, addig a Parlament álláspontja változatlan marad, és a felek közötti tárgyalás az ügy megoldásának előfeltétele;

70. emlékeztet Věra Jourová alelnök és Johannes Hahn biztos 2019. évi parlamenti meghallgatásuk során tett nyilatkozatára, miszerint hajlandók szerepet vállalni e kérdésben annak érdekében, hogy nagyobb átláthatóságot lehessen elérni a Tanács költségvetésének végrehajtása tekintetében; úgy véli, hogy a tárgyalásokat ki lehetne terjeszteni a Bizottságra is annak biztosítása érdekében, hogy a Parlament megkapja a szükséges információkat arra vonatkozóan, hogy a Tanács hogyan hajtja végre költségvetését.

71. megjegyzi, hogy sok közlemény és dokumentum csak angol nyelven érhető el; megjegyzi továbbá, hogy a munkaülések tolmácsolási lehetőség nélkül zajlanak; kéri a Tanácsot, hogy tartsa tiszteletben az Alapjogi Chartában és az 1/1958 rendeletben, valamint a belső iránymutatásokban és határozatokban, például a helyes hivatali magatartásra vonatkozó szabályzatban foglalt elveket, jogokat és kötelezettségeket; következésképpen kéri a Tanácsot, hogy biztosítsa a többnyelvűség tiszteletben tartásához szükséges emberi erőforrásokat, növelve a fordítást és a tolmácsolást ellátó személyzet számát;